

да му покаже начинъ, какъ да обработва своитѣ дарби и какъ да ги използува. Майката трѣбва да разбира тази наука дотолкова, че като погледне детето си, да знае, каква насока може да му даде. Сжщевременно тя трѣбва да знае, какво могатъ да ѝ дадатъ нейния синъ и нейната дъщеря. Интересни сж при това положение хората, че като не могатъ да постигнатъ туй, което искатъ, започватъ да търсятъ онова, което не може да имъ се даде. Запримѣръ, нѣкой иска да стане царь, да управлява народъ, да има поданици. Това не може да му се даде. Обаче, той може да стане царь въ дома си, писателъ — въ дома си, поетъ — въ дома си. Всички хора иматъ високи стремежи, но въ края на краищата тѣ дохождатъ до най-малкото, което сами могатъ да извършатъ.

Всѣки човѣкъ има известни задачи, за разрешаването на които той работи по специфиченъ начинъ. Всѣки човѣкъ работи за една идея въ свѣта, която е толкова възвишена, че едва ли другитѣ хора, които сж вѣнъ отъ тази идея, могатъ да я разбератъ. Онзи, който не се интересува отъ никаква идея, иска да си поживѣе малко, че следъ него да става, каквото ще. Разбира се, това се отнася до обикновенитѣ хора на земята, които разсждаватъ така. Когато нѣкой казва, че не се интересува, какво ще стане съ него, той иска да каже, че не се интересува, какво ще стане следъ смъртъта му. Въпрѣки това той остава пари за паметникъ. Ако е увѣренъ, че изчезва, защо му е паметникъ? Обаче, той иска да напомни на близкитѣ си, да не забравятъ, че остава наследство на земята. Значи, човѣкъ говори едно, а вѣрва въ друго. Въ дѣното на душата си всѣки човѣкъ вѣрва, че ще живѣе и следъ смъртъта си. Досега въ всичкитѣ си наблюдения и изучавания на хората не съмъ срещналъ нито единъ човѣкъ, който да не вѣрва въ нѣкакво специфично бждеще сжществуване.

Единъ материалистъ казваше, че следъ като напусне земята, ще влиза между цвѣтята, въ изворитѣ, въ дърветата — навсѣкжде ще обикаля. Като влѣзе въ нѣкой цвѣтъ, който мирише хубаво, всички ще го милватъ, ще го миришатъ, ще му се радватъ. Следователно, и най-лошиятъ човѣкъ, като стане цвѣтъ, който хубаво мирише, всички ще му се радватъ. Ще кажете, че това не е правилно вѣрване. Коє вѣрване е правилно? Когато нѣкое цвѣте мирише, това показва, че то има развито съзнание. Цвѣтето цвѣти, защото иска да се хареса. Птичката шари, пѣстри перцата си, защото иска да се хареса. Това показва известна степенъ съ-